

[Madsen-Mygdal.]

er i Virkeligheden lige ødelæggende for alle Parter, lige ødelæggende for hele Samfundet.

Ingen kan forlange, at den danske Regering, heller ikke at den danske Rigsdag skal afskaffe Verdenskrisen eller Verdenspristallet, paa hvis Forløb et lille Land som Danmark ganske rigtig har en meget ringe Indflydelse. Men det udelukker aldeles ikke, at denne Verdenskrise stiller ogsaa den danske Lovgivningsmagt overfor Opgaver, som det er dens uafviselige Pligt at bringe til Løsning.

Saa vidt jeg ved, var det den højtærede Udenrigsminister, der i en Valgtale forud for Landstingsvalget opfandt det fortræffelige Slagord, der lød saaledes — jeg tør ikke garantere for, at jeg citerer helt nøjagtigt, men det var i hvert Tilfælde omtrent saaledes —: Der skal være Orden i Danmarks Hus. Det er et fortræffeligt Program. Men kan Regeringen ikke se, at der aldrig i Mands Minde har været en saadan Uorden i Huset, en saadan Uorden i hele vor Nations økonomiske Husholdning, som der er i Øjeblikket? Hele vort økonomiske Liv er i Dag præget af en saadan Uligevægt, en saadan Uorden, at det ganske rigtigt maa være Opgaven over alt andet, at der paa ny tilvejebringes Orden og Ligevægt, først og fremmest Ligevægt mellem Skattebyrderne og Erhvervslivets Evne til at betale disse Skatter, men ogsaa Overensstemmelse mellem de Lønninger og Varepriser, der bestemmer hele det indenlandske Prisniveau, og saa Befolkningens Evne til at betale disse Lønninger og Priser.

Er det undgaaet den høje Regerings Opmærksomhed, at den danske Nation siden 1929 har haft en faktisk Indtægtsnedgang, der kan anslaaes til 700—800 Mill. Kr. om Aaret? Alene for Landbrugets Vedkommende — til Trods for, at Eksportmængden fuldt ud er opretholdt eller endogsaa forøget, og til Trods for Kronefaldet — er der en Nedgang i den aarlige Indtjeningsevne paa ca. 600 Mill. Kr., hvortil saa kommer en meget stor Formindskelse af Skibsfartens, Industriens og Fiskeriets Indtjening udefra. Jeg ved ikke, om Regeringen har lagt Mærke dertil, man skulde næsten ikke tro det, thi hvordan skulde da Regeringen kunne tænke sig, at vi uforstyrret, som om intet var hændt, kunde fortsætte med de samme eller endog forhøjede offentlige Udgiftsbudgetter og med øgede Skatteudskrivninger paa Befolkningen og fortsætte med de samme Lønninger og

med de deraf følgende Priser uden Hensyn til det mægtige Pristald, der har fundet Sted udenfor vort Lands Grænser?

Her er der i Sandhed en Uorden i Danmarks Hus, en Uordentlighed i vor økonomiske Husførelse af den Beskaffenhed, at hvis den fortsættes, saa vil meget snart ikke blot Landbruget, men stadig flere og flere af de øvrige Erhvervsvirksomheder være gjort til haabløse Underskudsforretninger samtidig med, at en stadig voksende Del af den danske Befolkning stødes ud i Arbejdsløshedens trøstesløse Ulykke. Her er der en Uorden, som ikke mindst Lovgivningsmagten har sit Ansvar overfor. Der trænges her til en Indsats, der trænges her til kraftige Gerninger, som det for nylig blev nævnt. Men om saadanne kraftige Gerninger er der ikke saa meget som en Antydning i Statsministerens lange og udførlige Programtale eller i de Forslag, som vi har set fremsat fra Regeringen.

Den højtærede Finansminister har fremsat et Finanslovforslag, der viser Balance paa det løbende Driftsbudget. „Social-Demokraten“ skrev Dagen efter, at det var en stolt Dag for Finansministeren, da han fremsatte dette Forslag, og det forekom mig, at den højtærede Finansminister selv havde lidt vanskeligt ved at skjule denne Stolthed. Jeg maa nu tilstaa, at jeg har svært ved at se, at den højtærede Finansminister har noget som helst at være stolt af, naar han i en Armodens Tid som den, vi nu oplever, med en katastrofal Forringelse af Befolkningens Skatteevne, møder med et Finanslovforslag, der ikke blot opretholder, men endogsaa forøger Statens Udgifter. Og ganske særlig er der ingen Grund til Stolthed, naar den Balance, som Forslaget udviser, i Virkeligheden slet ikke er til Stede eller kan forventes at være til Stede. Enhver Finansminister kan til et hvilket som helst Tidspunkt udføre den Bedrift, som den højtærede Finansminister her har øvet, naar han vel at mærke ikke holder sig for god til at bruge den Fremgangsmaade, som her er bragt i Anvendelse, den nemlig, at man tager Balancen som det givne Udgangspunkt og saa opfører baade Indtægter og Udgifter derefter.

Dette Finanslovforslag kan ikke anerkendes som et Forsøg paa at give Rigsdagen og Befolkningen redelig Vejledning om, hvordan den statsfinansielle Stilling kan ventes at blive i næste Finansaar, tværtimod. Alle ved, ogsaa den højtærede Finansminister selv, at saaledes som det finansielle Billede her er tegnet i dette Finanslovforslag, saaledes bliver det i hvert